

Každodenní evangelizace pro každodenní katolíky (část první)
převzato z dokumentu Kazatelského střediska České dominikánské provincie
<http://misie.op.cz/kategorie/clanky/ke-stazeni>

*Každodenní evangelizace je úkolem každého křesťana.
Na základě našeho křtu jsme všichni povoláni sdílet naši víru.*

*Každodenní evangelizace není program, ale způsob života.
Koná se kdekoli, v jakémkoli místě, za každých okolností.*

*Každodenní evangelizace směřuje ke všem lidem, od aktivních
katolíků, přes katolíky jen formální, až po lidi zcela bez víry.*

Než začnete s evangelizací

Bůh musí být opravdu středem vašeho života,
ten musí být utvářen Božím slovem.

Denně se modlete. Často používejte „střední modlitby“.

Vytvořte malé křesťanské společenství.

Účastněte se studia Bible nebo modlitební skupiny.

Udržujte kontakt s lidmi, kteří povzbuzují váš růst ve víře.

Čtěte katolické knihy a časopisy.

Účastněte se akcí, rozhovorů nebo kurzů k prohloubení své víry.

Přijímejte svátosti.

Přemýšlejte o svědectví druhých.

Modlete se růženec.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Duben 2012** • Ročník 5 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Já jsem vzkříšený a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“
(Jan 11,25)

Aktuálně

Na Velký pátek 6. dubna 2012 je vyhlášena sbírka na Jeruzalémský Boží hrob ve Svaté zemi.

V neděli 8. dubna 2012 na Boží hod velikonoční zve duchovní správa, obecní úřad Opočno a Památník Lidice k návštěvě koncertu v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Opočně. Vystoupí pěvecký sbor Harmonie Louny. Velikonoční koncert začíná v 18:00. Vstupné dobrovolné. Vybraná částka bude věnována na opravu místních varhan.

Ve čtvrtek 12. dubna 2012 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

Na sobotu 14. dubna 2012 od 9:30 do 15:30 zve Biskupské gymnázium a Základní škola Bohosudov k setkání všechny křesťanské pedagogy.

Na sobotu 21. dubna 2012 od 10:00 do 15:00 je připraveno setkání varhaníků a sbormistrů litoměřické diecéze v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích.

Vzpomínka. Ve středu 29. února 2012 odešel z našeho světa k Pánu ve věku 94 let P. Rudolf Dušek SJ, který v letech 1971–1992 sloužil také lounské farnosti. Chcete-li se podělit o vzpomínky na tohoto výjimečného kněze, jezuitu, člověka s klasickým vzděláním a širokým rozhledem, rádi Vaši vzpomínku otiskneme.

Bohoslužby ve Svatém týdnu a velikonoční bohoslužby v Chrámu sv. Mikuláše v Lounech

- 1.4.2012 **KVĚTNÁ NEDĚLE**
Mše svatá v 8:30.
Připomeneme si slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením ratolesť, průvodem a čtením pašijí.
- 5.4.2012 **ZELENÝ ČTVRTEK**
Mše svatá v 17:30.
Poslední večeře Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.
- 6.4.2012 **VELKÝ PÁTEK**
Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření v 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže, zpívané pašije.
- 7.4.2012 **BÍLÁ SOBOTA**
Kaple s Božím hrobem otevřena od 8:00.
Výstav Nejsvětější svátosti – tichá adorace.
**VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
JEŽÍŠE KRISTA**
Slavná mše svatá v 19:00.
Žehnání ohně a velikonočního paškálu,
četba z Písma svatého, křestní obřad.
- 8.4.2012 **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ** – Mše svatá v 8:30.
Slavná mše svatá doprovázena Chrámovým sborem.
- 9.4.2012 **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ** – Mše svatá v 9:00.
Slavná mše svatá. *Velikonoční pomlázka pro děti.*
- 15.4.2012 **2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** – Mše svatá v 8:30.
- 22.4.2012 **3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** – Mše svatá v 8:30.
- 29.4.2012 **4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ** – Mše svatá v 8:30.

Bohoslužby ve Svatém týdnu a velikonoční bohoslužby v našem farním obvodu

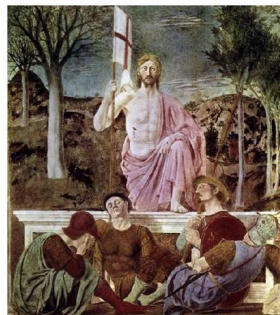
- 1.4.2012 **KVĚTNÁ NEDĚLE**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 8.4.2012 **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ**
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Vavřince v Černčicích u Loun
– Mše svatá v 16:00.
- 9.4.2012 **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
**Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově**
– Mše svatá ve 14:30.
- 15.4.2012 **2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 21.4.2012 **SOBOTA 2. VELIKONOČNÍHO TÝDNE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích
– Mše svatá ve 14:00.
- 29.4.2012 **4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

Ježíšovým Zmrtvýchvstáním začíná nový stav lidského bytí Závěr katecheze papeže Benedikta XVI. při gen. audienci 27.4.2011

Velikonoce tudíž přináší novost hlubokého a úplného přechodu ze života podrobeného otroctví hříchu k životu svobody, oživeném láskou, silou, která boží každou bariéru a vytváří novou harmonii ve vlastním srdci a ve vztahu ke druhým i k věcem. Každý křesťan stejně jako každá komunita, pokud žije zkušenost tohoto přechodu vzkříšení, nemůže nebyť novým kvasem světa a nedávat se bezvýhradně těm nejvíce naléhavým a spravedlivým kauzám, jak to dokazují svědectví svatých každé doby a každého místa. Očekávání naší doby jsou také mnohá: my křesťané, kteří pevně věříme, že Kristovo vzkříšení obnovilo člověka, aniž by jej odňalo světu, ve kterém tvoří svoje dějiny, musíme být zářivými svědky tohoto nového života, který nám Velikonoce přinesly. Velikonoce jsou darem, který je třeba ve víře stále hlouběji přijímat, abychom mohli v každé situaci jednat spolu s Kristovou milostí podle logiky Boží, logiky lásky. Světlo Kristova zmrtvýchvstání musí prostoupit náš svět a skrze naše každodenní svědectví dosáhnout ke všem lidem jako poselství pravdy a života.

Drazí přátelé! Ano, Kristus vpravdě vstal z mrtvých! Nemůžeme si nechávat jenom pro sebe život a radost, které nám daroval svými Velikonocemi, ale musíme jimi obdarovávat ty, s nimiž se stýkáme. To je náš úkol a naše poslání: umožnit, aby v srdci bližního povstala naděje tam, kde je beznaděj, radost tam, kde je smutek a život tam, kde je smrt. Dosvědčovat denně radost vzkříšeného Pána znamená žít nepřetržitě „velikonočním způsobem“ a dát zaznít radostnému poselství, že Kristus není idea nebo připomínka minulosti, nýbrž Osoba, která žije s námi, pro nás a v nás, a že můžeme s Ním, skrze Něho a v Ném všechno učinit novým (srov. Zjev 21,5).

Učí se církev

Téma 2. neděle velikonoční: Věrohodnost svědectví o vzkříšeném Kristu

127. Jaká „znamení“ dosvědčují Ježíšovo vzkříšení?

Kromě podstatného znamení, jímž je prázdný hrob, je Ježíšovo zmrtvýchvstání dosvědčováno ženami, které se jako první setkaly s Ježíšem a zvěstovaly to apoštolům. Ježíš se pak „ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou“ (1 Kor 15,5–6) a ještě jiným. Apoštolové si nemohli zmrtvýchvstání vymyslet, vždyť ho pokládali za nemožné a sám Ježíš je káral pro jejich nevěru.

128. Proč je zmrtvýchvstání zároveň transcendentní událostí?

I když je zmrtvýchvstání historickou událostí, ověřitelnou a dosvědčenou znamením a svědectvím, jako vstup Kristova lidství do Boží slávy přesahuje a překonává dějiny a je tajemstvím víry. Z tohoto důvodu se vzkříšený Kristus neukázal světu, ale svým učedníkům a učinil je svými svědky před lidmi.

129. Jaký je stav Ježíšova vzkříšeného těla?

Ježíšovo zmrtvýchvstání nebylo návratem k pozemskému životu. Jeho vzkříšené tělo je totéž, které bylo ukřižováno, a nese dosud stopy po utrpení, zároveň však má vlastnosti oslaveného těla a podílí se na božském životě. Proto je zmrtvýchvstalý Kristus svrchovaně svobodný a může se zjevovat svým učedníkům, jak a kde chce a v jakýchkoli podobách.

131. Jaký je smysl a spásenosný dosah zmrtvýchvstání?

Zmrtvýchvstání je dovršením vtělení. Potvrzuje Kristovo božství i všechno, co Kristus konal a učil, a uskutečňuje všechna božská zaslíbení pro nás. Zmrtvýchvstalý, který přemohl hřích a smrt, je také základem našeho ospravedlnění a vzkříšení: již nyní nám zjednává milost přijetí za syny, jež je skutečnou účastí na životě jednorozeného Syna; později při slavném příchodu na konci časů vzkřísí z mrtvých naše tělo.

Až uvidí, budou se radovat

Závěr překladu Promluvy 239 sv. Augustina, kterou pronesl u příležitosti Pánova vzkříšení. Přeložil P. David Vopřada.

4. Nechybělo-li nic Elijášovi, chybělo snad něco Kristu? Proto nás, moji bratři, svaté Písmo napomíná, že ačkoli Bůh mohl nasytit množství svých služebníků, přesto je přivádí do nedostatku, aby našel pracovníky. Nikdo ať se nevypíná, že dává chudému – Kristus se stal chudým. Nikdo ať se nechlubí, že přijal hosta – Kristus se stal hostem. Lepší je ten, kdo je vítán, než ten, kdo vítá. Bohatší je ten, kdo dostává, než ten, kdo dává. Obdarovaný vlastnil všechno. Dárce přijal od obdarovaného to, co daroval. Nikdo ať se tedy nepyšní, moji bratři, když dává chudákovi, ať si neříká ve svém srdci: „Já dávám, on dostává. Já mu poskytuji ubytování, on potřebuje střechu nad hlavou.“ Možná toho, co sám potřebuješ, je mnohem víc. Možná je tvůj host spravedlivý – on potřebuje chléb, ty pravdu, on střechu, ty nebe. Jemu scházejí peníze, tobě spravedlnost.

7. Možná si říkáš: „Jak blažení jsou ti, kteří mohli přivítat Krista! Kdybych jen tenkrát žil! Kdybych jen tak mohl být jedním z těch dvou, které našel na cestě!“ Vyjdi na cestu, Kristus bude vždy tvým hostem. Opravdu myslíš, že už není možné, abys přijal Krista? Říkáš: „Jak je to možné?“ On už vstal z mrtvých, když se zjevil svým učedníkům, vstoupil na nebe, kde je po pravici Otcově. Nepřijde než v posledním věku soudit živé a mrtvé, přijde ve slávě, nikoli ve slabosti, bude předávat kralování, nebude hledat pohostinství. Uniklo ti, co řekne, až bude dávat kralovství? „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“ (Mt 25, 40). Bohatý člověk trpí nedostatkem až do konce světa. Netrpí nedostatkem ve své hlavě, ale ve svých údech. Kde mu co schází? V kom trpí, když říká: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ (Sk 9, 4; 22, 7). Ujměme se Krista. Je s námi v těchto (potřebných), je s námi v nás. Neříká nadarmo: „Já jsem s vámi až do skonání věků“ (srov. Mt 28, 20). To číňme a rozpoznávejme Krista v dobrých skutcích, nikoli tělesně, ale srdcem, nikoli tělesným zrakem, ale očima víry. Protože jsi viděl, uvěřil jsi, říká jednomu svému nevěřícímu učedníkovi, když řekl: „Dokud se (jej) nedotknu, neuvěřím“ (srov. Jan 20, 25). Pán na to: „Pojď, dotkni se a nepochybuj“ (srov. v. 27). Dotkl se jej a zvolal: „Můj Pán a můj Bůh!“ (v. 28). Pán (odvětil): „Že jsi mě viděl, věříš“ (v. 29). To je celá tvá víra, že věříš tomu, co vidíš. Chválim ty, kteří neviděli a uvěřili, neboť až uvidí, budou se radovat.“

(Zdroj <http://www.pastorace.cz>)

Velikonoce jsou Boží odpovědí na naši otázku o utrpení

Úryvky z knihy Proč nás dobrý Bůh nechává trpět autora J. B. Brantschena

V životě jednotlivce i v lidských dějinách nastávají nebezpečné situace, které by nás musely přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projeví při slavení liturgie Veliké noci: Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Existuje nový začátek ...skrze utrpení, smrt a zoufalství, který směřuje k novému stvoření (Řím 4,17). Bůh ve vzkříšení ...oznamuje začátek nového stvoření, ...smíme očekávat nová nebesa a novou zemi. „On jim setře každou slzu z očí, nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul.“ (Zj 21,4)

Vzkříšení v sobě chová toto poselství: Bůh na konci věků napomůže svobodě, spravedlnosti a lásce k vítězství. Naše neutišitelná touha... nezaknive v nicotě, nýbrž bude uchována v Boží nekonečnosti. Proto smíme a chceme o Velikonocích zpívat aleluja.

Velikonoce jsou svátkem naděje, která nemůže být omezena hranicemi světa... O Velikonocích obrátil všemohoucí Bůh nečekaným a překvapujícím zázrakem naši skličující otázku o utrpení v naději, takže uprostřed utrpení smíme doufat v nový svět a nové nebe. ...Tato naše naděje ...není žádnou odpovědí na naše proč..., ale Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni důvěry a odvahy.

Teprve když člověk... přijme svou konečnost a smrtelnost vážně, teprve tehdy se objevuje Bůh jako stvořitel Nového... My lidé v sobě neseme nekonečnou touhu, zároveň jsme ale smrtelní, takže tuto svoji nekonečnou touhu nemůžeme nikdy utišit.

Nemáme právo snít o vzkříšení na konci časů, pokud nejsme připraveni učinit všechno, co je v naší moci, aby ti, kdo leží na zemi, směli již zde a dnes slavit něco ze vzkříšení. Kdo hovoří o vzkříšení a nezmíní se o uražených a bezprávných tohoto světa, ten degraduje Boha. ...Bůh předpokládá, že začneme bojovat za to, aby se náš svět stával každým dnem lidštějším. ...O Velikonocích nás chce Bůh přivést od našich možností a skutků k možnostem svým, abychom uprostřed utrpení ještě mohli snít, ano, směli se skrze slzy smát.

(Zdroj <http://www.pastorace.cz>)